

تولید لاکتیک اسید به روش تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی در جا

فهیمة قره خانی^۱، ناصر قائمی^۲

سید عباس شجاع الساداتی^۳

چکیده

در فرآیند تولید لاکتیک اسید به روش تخمیر، اسید تولید شده اثر مهارکنندگی بر سلول‌ها داشته و از تولید بیشتر اسید جلوگیری می‌نماید. لذا با به کارگیری تکنیک‌های مختلف از جمله اضافه کردن کربنات کلسیم، سود و تخمیر استخراجی درجا سعی شده از این اثر جلوگیری شود، ترکیب محیط کشت بر میزان محصول دهی* و راندمان موثر است که محیط سنتزی p_2 به علت نیاز میکروارگانیسم مورد استفاده (لاکتوباسیلوس دلبروکی) به مقادیر کم عنصرهایی مانند آهن و منگنز محصول دهی و راندمان بالاتری داشت. با استفاده از سیستم تثبیت سلولی و با تغییر دادن پارامترهایی مانند نسبت $\frac{\text{تال}}{\text{محیط}}$ ، اندازه مهره و وزن خشک اولیه سلول سعی گردید محصول دهی افزایش یابد. حداکثر محصول دهی ($3/75\text{g/L.h}$) در $\frac{\text{تال}}{\text{محیط}} = \frac{2}{5}$ ، اندازه مهره $3 \times 3 \times 1 \text{ mm}$ و وزن خشک اولیه سلول $24/47$ حاصل شد. ماتریسهای مختلف از نظر پایداری ارزیابی شد که با توجه به ترکیب محیط کشت و نوع سویه، ماتریس آگار نسبت به ماتریس سدیم الژینات و الژینیک اسید پایداری بیشتری (۲۰ روز) نشان داد.

اثر رقیق‌کننده‌های مختلف از نظر سمیت کل و سمیت در سطح مولکولی بر روی سویه بررسی شد و معلوم شد که ترکیباتی مانند روغن زیتون، روغن پارافین و دکانول بهترین رقیق‌کننده‌ها می‌باشند، اما حلال‌های فوق درصد استخراج پائینی را در استخراج لاکتیک اسید نشان می‌دهند و رقیق‌کننده‌هایی با پلاریته بیشتر درصد استخراج بالاتری را نشان می‌دهند لذا با انحلال آمین نوع سوم در حلال‌های فوق درصد استخراج بالا برده شد. دکانول با ۱۵٪ تری اکتیل آمین به عنوان یک رقیق‌کننده در تخمیر استخراجی در جا

*. Productivity

استفاده شد، چون رقیق کننده فوق سمیت در سطح مولکولی نداشته و درصد استخراج بالایی را نیز دارا می باشد.

بازیافت دوباره لاکتیک اسید با اسید کلریدریک و سود انجام شد که با استفاده از سود ۹۹/۲۷۶٪ بازیافت حاصل شد در حالی که با اسید کلریدریک تنها ۶۰٪ لاکتیک اسید بازیابی گردید.

واژه های کلیدی: تخمیر استخراجی، تولید لاکتیک اسید، تثبیت، لاکتوباسیلوس

دلبروکی، سیستم دو فاز مایع حلال آلی، آب

مقدمه

کشت برای میکرو ارگانسیم مورد استفاده و با استفاده از سیستم تثبیت سلولی و با تغییر دادن پارامترهای مختلف در سیستم تثبیت سلولی محصول دهی افزایش پیدا کند، در صورتیکه محدودیت در انتقال جرم سوبسترا و اسید تولید شده میان ماتریس و محیط کشت جزئی باشد. (۳) سیستم تثبیت سلولی دارای محاسن زیر می باشد:

۱- تثبیت سلولی با Load کردن جرم سلولی زیاد و استفاده از سلولها در شکل فعال تر باعث افزایش محصول دهی می شود. (۴ و ۱۳ و ۱۴).

۲- در تثبیت سلولی با استفاده از بیج تکرار شده توانایی تولید اسید لاکتیک میکرو ارگانسیم برای مدت زمان بیشتری حفظ می شود. (۳ و ۱۳ و ۱۴).

۳- در تثبیت سلولی امکان آلودگی به میکروارگانسیم های بیگانه کمتر است (۳ و ۱۳ و ۱۴).

۴- در تثبیت سلولی باز یافت محصول تولید شده راحت می باشد (۳ و ۱۳ و ۱۴).

اسید لاکتیک یا اسید - هیدروکسی پروپیونیک اسید یک هیدروکسی اسید آلی است و مصارف زیادی در ارتباط با مواد غذایی، فرمولاسیون داروسازی و صنایع شیمیایی دارد (۱).

Yabannavar و همکارانش (۱۹۹۱) گزارش کردند که در فرایند تولید اسید لاکتیک به وسیله سلولهای تخمیری اسید لاکتیک تولید شده بسته به اینکه به شکل یونی باشد یا به شکل غیر تفکیک شده، اثر مهار کنندگی متفاوتی روی سویه تولید کننده اسید لاکتیک می گذارد و اسید لاکتیک غیر تفکیک شده باعث مهار کنندگی شدیدی می شود. (۱) از طرف دیگر اسید تولید شده باعث کاهش pH می شود که لاکتوباسیلوس دلبروکی در pH کمتر از ۴/۲ مهار می شود (۲). لذا سعی شد با تکنیک های مختلف از جمله اضافه کردن پودر کربنات کلسیم، اضافه کردن تدریجی سود ۲/۵ نرمال و تخمیر استخراجی در جا (۱۱) از کاهش pH و اثر مهار کنندگی اسید تولید شده ممانعت به عمل آید و همچنین سعی شد که با بهینه کردن محیط

۵- تثبیت سلولی با حذف سمیت فازی حلال در سیستم تخمیر استخراجی، محیطی مطلوب برای سلولها فراهم می‌کند (۲ و ۱۳ و ۱۴).

ماتریسی که عموماً برای تثبیت سلول های کامل مورد استفاده قرار می‌گیرد ژلهای یونوتروپیک مانند آلژینات، آگار، کاراگینان می‌باشد (۳). مکانیسم اتصال در ماتریس های ژل یونوتروپیک برگشت پذیر است. بنابراین پایداری شبکه ماتریس به ترکیب یونی محیط اطرافش وابسته می‌باشد (۳).

Yabannavar و همکارانش (۱۹۹۱)، بیان داشتند که محصول دهی افزایش می‌یابد بدون آنکه بر کارایی استخراج تاثیر بگذارد با استفاده از مهره های کوچک تر، قراردادن جرم سلولی زیاد در مهره ها و گذاشتن مقدار زیادی ژل به فرمتور (۹ و ۲۰).

در توسعه موفق یک پروسه تخمیر استخراجی، احتیاج به انتخاب دقیقی از حلال از جهت غیر سمی بودن و درصد استخراج بالا می‌باشد (۲ و ۴ و ۸).

Yabanavar و همکارانش از آمین های آلیفاتیک برای استخراج اسید استفاده کرده اند.

استفاده از آمین های آلیفاتیک برای استخراج اسید به خوبی شناخته شده است (۲ و ۴ و ۸ و ۱۰).

رافائل بارو و همکارانش (۱۹۸۶) گزارش کردند که حلال هایی با قطبیت بالا استخراج کننده بهتری نسبت به حلال هایی با قطبیت پایین می‌باشند (۵ و ۷) و بخش محلول در آب و غیر قابل اختلاط در آب حلال ها فعالیت میکروبی را به طور متفاوتی تحت تاثیر قرار می‌دهند (۵ و ۶).

اثر بخش غیر قابل اختلاط در آب (سمیت در سطح فازی) را از طریق تثبیت کردن میکرو ارگانسیم در

ژل می‌توانیم تا حد زیادی کاهش دهیم (۸ و ۶). اما بخش محلول در آب (سمیت در سطح مولکولی) می‌تواند به ماتریکس نفوذ کرده و سلولها را بکشد (۸ و ۵). لذا رقیق کننده ای را که سمیت در سطح مولکولی نداشته باشد را انتخاب کرده و با اضافه کردن آمین نوع سوم، درصد استخراج را بالا می‌بریم و حلالیت در آب آمین نوع سوم کم بوده لذا اثر سمیت در سطح مولکولی آنها در غلظت های پایین جزئی می‌باشد (۲ و ۵). لذا در این بررسی از مخلوط (V/V) ۱۵٪ تری اکتیل آمین و دکانول استفاده شد که در نسبت مولی $\frac{\text{آمین}}{\text{اسید}} = ۰/۶۹$ دارای درصد استخراج ۷۸/۱٪ و ضریب توزیع ۳/۵۶ بوده و سمیت در سطح مولکولی آن جزئی می‌باشد (۱۰).

مواد و روش های اندازه گیری:

دستگاه ها و لوازم مورد نیاز :

۱- اتوکلاو ۲- فور الکتریکی ۳- سانتریفوژ ۴- دستگاه pH متر ۵- انکوباتور در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و حاوی ۵٪ CO₂ ۶- اسپکتروفوتومتر SHIMATSU uv-vis مدل 1201-UV، هیتز همزن دار.

روش های اندازه گیری :

تهیه کشت مادر (تهیه محیط نگهداری):

L.delbrueckii ptcc به صورت آمپول لیوفیلیزه شده خریداری شد و توسط پی پت پاستور و در شرایط استریل، ۰/۵ میلی لیتر از محیط کشت T.J.B (Tomato.Juice.broth) به آمپول اضافه و قسمتی

$$= \text{مقدار میلی گرم در } 100 \text{ میلی لیتر}$$

$$= \frac{Ax - Ab}{As - Ab} \times 20$$

$Ax =$ دانسیته نوری محلول مجهول

$Ab =$ دانسیته نوری شاهد

$As =$ دانسیته نوری محلول استاندارد

چون برای تعیین مقدار لاکتیک اسید به وسیله اسپکتروفتومتر محلول باید حاوی ۱۰-۵ میلی گرم لاکتیک اسید در ۱۰۰ میلی لیتر باشد لذا لازم است رقیق سازی انجام شد.

روش تثبیت کردن

تثبیت با آگار: ۰/۶ گرم آگار را به ۱۰ میلی لیتر سرم فیزیولوژی ۰/۷٪ اضافه کرده و در بن ماری به صورت هموزن درآورده سپس آن را در اتوکلاو در دما ۱۲۱°C به مدت ۱۵ دقیقه استریل کرده و سپس ۱ میلی لیتر از سوسپانسیون حاوی لاکتو باسیلوس دلبروکی که در فاز لگاریتمی است را به محلول آگار در دمای ۵۵°C اضافه کرده و مخلوط شد و سپس آن را به پلیت هایی که قبلاً استریل شده ریخته که در مدت ۵ دقیقه کاملاً جامد شده (سفت می شود) و آن را با تیغ استریل به اندازه مورد دلخواه بریده و برای شستشوی سلول های تثبیت نشده از کلروپتاسیم ۰/۷٪ استفاده شده و سلولهای تثبیت شده را به محلول کشت اضافه کرده، بایستی دقت کرد در تمام این مراحل شرایط استریل رعایت گردد.

از این مخلوط به محیط کشت مایع و باقی مانده به محیط جامد منتقل شد. کشت ها در دمای ۳۷°C و در آنکوباتور حاوی ۵٪ دی اکسید کربن به مدت ۴۸ ساعت گرماگذاری شده و بعد در یخچال در دمای ۴°C نگهداری شده و از محیط فوق (محیط مادر) اسلنت هایی را با همان شرایط در محیط (Tomato .Juice .Agar)T.J.A تهیه کرده و آنها نیز در یخچال در ۴°C نگهداری شد.

۲) تهیه محیط کشت و پیش کشت :

دو نوع محیط کشت انتخاب شد و با بهینه کردن محیط کشت یکی از محیط ها به عنوان بهترین محیط کشت انتخاب گردید که ترکیب محیط ها در جدول (۱) داده شده است. ترکیب محیط پیش کشت و محیط کشت یکسان انتخاب شده و از تلقیح ۱۰٪ (V/V) استفاده گردید و در همه سیستم های مورد استفاده محیط تخمیر در آنکوباتور حاوی ۵٪ دی اکسید کربن و در دمای ۳۷°C قرار داده شد.

۴) اندازه گیری لاکتیک اسید با استفاده از معرف پارائیدروکسی دی فنیل :

در این روش لاکتیک اسید به کمک اسید سولفوریک غلیظ و حرارت به استالدهید تبدیل شده و افزایش معرف پارائیدروکسی دی فنیل به استالدهید تشکیل یافته ایجاد رنگ ارغوانی می کند.

و درصد اسید لاکتیک بر حسب میلی گرم طبق رابطه زیر حساب می شود: (۱۶)

تعیین اثر سمیت کل رقیق کننده ها در سیستم دو فازی براث حلال :

۲۰ میلی لیتر از حلال که قبلاً با محیط کشت تماس داده شده است روی ۵۰ میلی لیتر محیط کشت حاوی میکروارگانسیم اضافه شد و اثر سمیت کل رقیق کننده ها بر روی سویه از روی درصد مصرف ساکارز نسبت به حالت کنترل (بدون حلال) بررسی گردید.

تعیین سمیت مولکولی رقیق کننده ها در سیستم براث اشباع از حلال :

۰/۲ ملی لیتر از حلال به ۵۰ میلی لیتر محیط کشت حاوی میکرو ارگانسیم اضافه شد و اثر سمیت مولکولی رقیق کننده ها بر روی سویه از روی درصد مصرف ساکارز نسبت به حالت کنترل (بدون حلال) بررسی گردید.

تعیین ضریب توزیع و درصد استخراج

۰/۴ میلی لیتر لاکتیک اسید به ۱۰ میلی لیتر آب مقطر اضافه شد، ۱۰ میلی لیتر از حلال (آمین + رقیق کننده) را برداشته و به محیط حاوی لاکتیک اسید اضافه شد. برای سنجش اسید در فاز آبی از سود ۰/۱ نرمال در حضور معرف فنل فتالین استفاده شد و برای سنجش لاکتیک اسید در فاز آلی، ۲ میلی لیتر از فاز آلی را برداشته و با ۱۴ میلی لیتر اتانول و ۶ میلی لیتر آب مقطر مخلوط کرده و در حضور معرف فنل فتالین با سود ۰/۱ نرمال تیترو شد و مقدار های به دست آمده در رابطه های زیر قرار داده شد :

$$E\% = \frac{[HLac]org}{[HLac]org + HLac} \times 100$$

$$K_D = \frac{[HLac]org}{[HLac]aq}$$

روش کار سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی

۵۰ میلی لیتر حلال ۱۵٪ تری اکتیل آمین + دکانول به ۵۰ میلی لیتر محیط کشت حاوی میکرو ارگانسیم های تثبیت شده اضافه گردید و در طول مدت تخمیر هم زدن با دست صورت می گرفت. و بعد از ۲۴ ساعت مقدار لاکتیک اسید در حلال و براث اندازه گیری شد و پارامترهای ضریب توزیع و محصول دهی محاسبه گردید.

نتایج و بحث

انتخاب سویه و محیط کشت:

در این بررسی از سویه *L.delbrueckii PTCC1333* استفاده شده است. این سویه لاکتوباسیوس، هموفرمانتاتیو اجباری بوده و لاکتیک اسید (+) تولید می کند و به علت هموفرمانتاتیو اجباری بودن و راندمان بالای محصول، سویه مناسبی در تولید صنعتی لاکتیک اسید به شمار می رود. یکی از پارامترها در تعیین راندمان و محصول دهی، ترکیب محیط کشت می باشد لذا ما دو نوع محیط کشت را انتخاب کرده و با استفاده از مقدار لاکتیک اسید تولید شده و قند باقیمانده راندمان و محصول دهی را محاسبه کرده و با در نظر گرفتن پارامترهای فوق

لذا ماتریس های مختلف از نظر پایداری ارزیابی شد. همانطوری که در شکل (۲) نشان داده شده است ماتریکس آگار ۱۰ run (۲۰ روز) و ماتریس آلژینات سدیم ۴run (۸ روز) و اسید آلژینیک ۳run (۶ روز) پایداری نشان می دهد که به علت ترکیب محیط کشت و نوع سویه می باشد. مهره های آلژینات کلسیم حاصل از سدیم آلژینات و آلژینیک اسید در حضور یونهای Ca^{2+} ، Mg^{2+} پایداری زیادی نشان نمی دهند. بنابراین در محیط سنتزی p۲ از سه نوع ماتریس فوق، آگار مناسب تر تشخیص داده شد. در ضمن در طی تخمیر استخراجی خارجی و درجا اگر چه مقداری از اسید توسط حلال استخراج می شود ولی برای اینکه درصد استخراج خوبی داشته باشیم بایستی pH را در ۴/۲ نگه داریم. چون در pH اسیدی درصد استخراج بالا می رود، در صورتیکه مهره های آلژینات کلسیم در ۵-۱۰ pH پایدار تر هستند و غلظت زیاد اسید مثل درجه حرارت زیاد باعث دکربوکسیله شدن آلژینات ها می شود. مهره های آگار در محلول های قلیایی قوی حل می شوند و در محیط اسیدی پایدارتر می باشند. لذا با سیستم تخمیر استخراجی درجا ماتریس آگار مناسب تر می باشد.

بهترین محیط کشت برای سویه مورد استفاده انتخاب گردید از مقایسه راندمان ۰/۹۵ محیط p۲ با ۰/۹۴ محیط p۳ و محصول دهی $1/875 \text{ g/L}^{-1}\text{h}^{-1}$ محیط p۲ با $1/664 \text{ g/L}^{-1}\text{h}^{-1}$ محیط p۳ آشکار است ترکیب محیط سنتزی p۲ به دلیل راندمان و محصول دهی بالاتر نسبت به محیط سنتزی p۳ مناسب ترین محیط تشخیص داده شد که احتمالاً به خاطر نیاز سویه به عناصری به مقدار کم مانند آهن و منگنز می باشد.

۳) تعیین غلظت قند به روش سوموگی- نلسون

چون قند مصرفی ساکاروز می باشد. باید اول آن را هیدرولیز کرد. برای این کار از روش هیدرولیز اسیدی استفاده شد. دانسیته نوری به وسیله اسپکتروفتومتر در طول موج 540 nm خوانده شد.

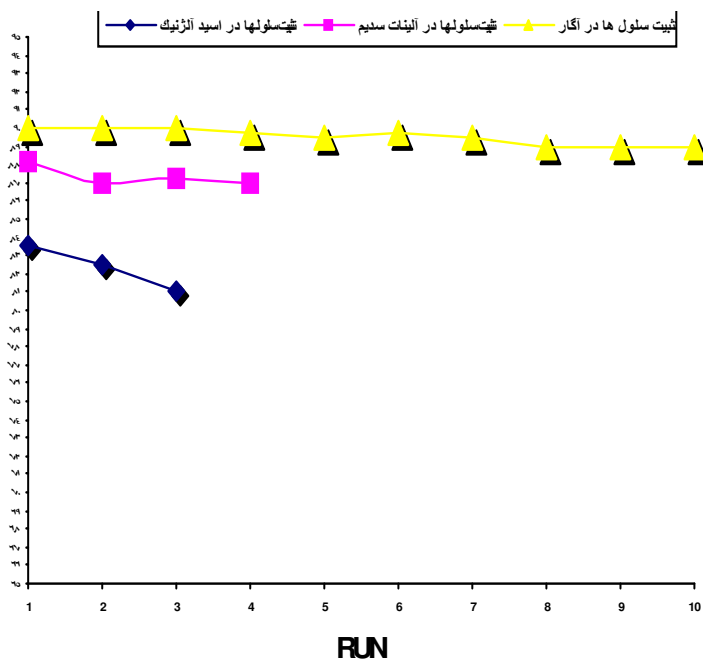
ارزیابی ماتریس های مختلف

بعد از بهینه کردن محیط تخمیر و انتخاب محیط p۲، فرایند تخمیر با استفاده از سیستم تثبیت سلولی دنبال شد.

و چون ماتریسهای مختلف با توجه به شرایط محیط تخمیر و نوع سویه پایداری یکسانی نشان نمی دهند

جدول ۱. ترکیب محیط‌های کشت سنتزی بر حسب (g/L⁻¹)

محیط	گلوکز یا ساکاروز	عصاره مخمر	پپتون کازئین	سولفات سدیم	فسفات پتاسیم دی هیدروژن	فسفات دی پتاسیم هیدروژن	فسفات منیزیم ۷ آب	سولفات آهن ۷ آب	سولفات منگنز، یک آب
p ₂	۱۰۰	۳۰	-	۲	۰/۲	۰/۲	۰/۳	۰/۰۳	۰/۰۳
p ₃	۱۰۰	۲۰	۸	-	۰/۲	-	۰/۵	-	-

شکل ۱. پایداری ماتریس‌های مختلف

جدول ۲. اثر ترکیب محیط کشت با سوبسترای ساکاروز بر روی پارامترهای مختلف اندازه‌گیری شده

productivity ($\text{g L}^{-1}\text{h}^{-1}$)	راندمان	اسید تولید شده (g L^{-1})	غلظت قند باقیمانده (g L^{-1})	زمان (h)	نوع محیط
۴/۵۸۳	۰/۹۵	۵۵	۴۲/۱	۱۲	محیط p ₂
۲/۹۱۶۶	۰/۹۴	۳۵	۶۲/۷۶	۱۲	محیط p ₃
۳/۳۵	۰/۹۵	۸۰/۵۱	۱۵/۲۵	۲۴	محیط p ₂
۲/۶۸	۰/۹۴	۶۴/۳۳	۳۱/۵۷	۲۴	محیط p ₃
۲/۴۱۶	۰/۹۵	۸۷	۸/۴۲	۳۶	محیط p ₂
۲/۰۸۸	۰/۹۴	۷۵/۲	۲۰	۳۶	محیط p ₃
۱/۸۷۵	۰/۹۵	۹۰	۵/۲۶	۴۸	محیط p ₂
۱/۶۶۴	۰/۹۴	۷۹/۹	۱۵	۴۸	محیط p ₃

جدول ۳. اثر تغییر پارامترهای مختلف بر روی لاکتیک اسید تولید شده و محصول دهی با سیستم تثبیت سلولی همراه با اضافه کردن سود ۲/۵ N

محیط/زل	دانشیه سلولی اولیه (g L^{-1})	اندازه مهره	اسید لاکتیک تولید شده (g L^{-1})	قند باقیمانده (g L^{-1})	محصول دهی ($\text{g L}^{-1}\text{h}^{-1}$)	محصول دهی ویژه ($\text{gg}^{-1}\text{h}^{-1}$)
$\frac{1}{5}$	۱۲/۲۳۵	۳×۳×۱	۸۰	۱۵/۷۸۹	۳/۳	۰/۲۷۳
$\frac{1}{10}$	۱۲/۲۳۵	۳×۳×۱	۶۲	۳۴/۷	۲/۰۸۴	۰/۲۱
$\frac{1}{5}$	۲۴/۴۷	۳×۳×۱	۸۵	۱۰/۵۲۶	۳/۵۴	۰/۱۴۵
$\frac{1}{5}$	۱۲/۲۳۵	۳×۳×۱	۶۰	۳۶/۸۴	۲/۵	۰/۲۰۴
$\frac{2}{5}$	۲۴/۴۷	۳×۳×۱	۹۰	۵/۲۶۳	۳/۷۵	۰/۳

جدول ۴. درصد مصرف ساکارز به وسیله سلول‌های تثبیت‌نشده لاکتوباسیلوس دلبروکی در سیستم‌های دو فازی براث - حلال در ۳۷ °C بعد از ۴۰ (min) و ۲۵ h.

گروه حلال	حلال	درصد مصرف ساکارز
بدون حلال	کنترل	۱۰۰
لیپید	روغن زیتون	۱۰۰
هیدروکربن	روغن پارافین	۱۰۰
هیدروکربن	هگزان	۳۰
هیدروکربن	ددکان	۱۰۰
استر	اتیل استات	۰
هیدروکربن هالوژنی	کلروفرم	۰
هیدروکربن هالوژنی	دی کلرومتان	۰
هیدروکربن هالوژنی	۱ و ۲ دی کلرواتان	۰
آروماتیک	بنزن	۰
آروماتیک	فنول	۰
الکل	اکتانول	۰
الکل	دکانول	۰

جدول ۵. درصد مصرف ساکارز به وسیله سلول‌های تثبیت نشده لاکتوباسیلوس دلبروکی در دو سیستم مختلف بعد از ۴۰ (min) و ۲۵ h و در دمای ۳۷ °C

سیستم برات - حلال	برات اشباع از حلال	حلال
۰	۰	اکتانول
۰	۰	استات اتیل
۰	۳	دی کلرومتان
۰	۶	دی کلرواتان
۰	۲/۵	کلروفرم
۱۰۰	۱۰۰	روغن زیتون
۱۰۰	۱۰۰	روغن پارافین
۰	۱۰۰	دکانول

بهینه کردن پارامترهای مختلف در سیستم تثبیت سلولی:

بعد از اینکه ماتریس آگار با توجه به ترکیب محیط کشت و نوع سویه مناسب تر تشخیص داده شد سعی گردید با تغییر پارامترهای مختلف مانند نسبت $\frac{D}{C}$ ، اندازه مهره‌ها، افزایش وزن خشک اولیه سلول، محصول دهی بالاتری حاصل شود. زیرا در سیستم تثبیت سلولی زمانی محصول دهی بالا حاصل می شود که همراه با بارگیری وزن خشک اولیه سلول بالا، محدودیت در انتقال سوبسترا و اسید تولید شده نیز حداقل شود.

نتایج جدول (۳) نشان می دهد: که وقتی که نسبت $\frac{D}{C}$ افزایش پیدا می کند (البته در بیشتر از یک حدی بایستی نوع راکتور را عوض کرد، در $\frac{D}{C}$ بسیار زیاد، راکتورهای بستر پر شده مناسب تر از راکتورهای همزن دار می باشد) و یا اندازه مهره کاهش پیدا می کند (۹) و یا دانسیته اولیه سلول افزایش پیدا می کند.

(البته تا یک حدی، چون بیشتر از یک حدی مهارکنندگی محصول تولید شده و باقیمانده در ماتریس روی سویه اثرمهارکنندگی ایجاد می کند) مقدار لاکتیک اسید تولید شده و محصول دهی و محصول دهی ویژه افزایش پیدا می کند.

بررسی اثر سمیت حلال های مختلف بر روی سویه مورد استفاده:

در ابتدا تحقیقات در سیستم دو فازي برات - حلال روی سلول های تثبیت نشده انجام شد تا اثر سمیت کل (سمیت در سطح فازی + سمیت در سطح مولکولی) بررسی گردد و سپس تحقیقات در سیستم برات اشباع از حلال روی سلول های تثبیت نشده انجام شد تا تنها سمیت در سطح مولکولی حلال بررسی گردد چون در سیستم های برات - حلال که از میکروارگانیزم های تثبیت شده استفاده شده باشد، تنها سمیت در سطح مولکولی خواهد بود سمیت در سطح مولکولی بخاطر حلالیت در آب حلال ناشی می شود که می تواند در ماتریس نفوذ کرده و اثر مهارکنندگی روی میکروارگانیزم بگذارد.

همانطور که از نتایج جدول (۴) و (۵) در سیستم های دو فازي برات - حلال روی میکروارگانیزم های تثبیت نشده پیدا است، هر چه قطبیت حلال کاهش پیدا می کند و وزن مولکولی آن افزایش پیدا می کند سمیت کل کاهش پیدا می کند. یعنی هیدروکربن هایی با زنجیر طویل بهترین حلال از نظر غیر سمی بودن به میکروارگانیزم می باشد. خوشبختانه با محصور کردن میکروارگانیزم داخل ماتریس، سمیت در سطح فازی حذف گردیده و تنها سمیت در سطح مولکولی باقی می ماند لذا در تحقیقات بعدی تنها اثر سمیت

در سطح مولکولی بررسی گردید که نتایج در جدول (۵) نشان داده شده است و طبق نتایج فوق، دکانول حلال مناسب تشخیص داده شد چون سمیت در سطح مولکولی اصلا ندارد.

اثر حلال بر میزان استخراج

برای انتخاب حلال مناسب در تخمیر استخراجی لازم بود نه تنها اثر سمیت روی میکروارگانیزم بررسی گردد بلکه بایستی توانایی استخراج لاکتیک اسید نیز مطالعه می گردید، چون در سیستم تخمیر استخراجی حلالی مناسب است که نه تنها غیر سمی باشد بلکه توانایی بالایی در استخراج اسید نیز داشته باشد، متاسفانه رقیق کننده های غیر قطبی و هیدروکربن هایی با زنجیر طویل اگر چه غیر سمی می باشند اما توانایی استخراج اسید ها از جمله لاکتیک اسید پایین دارند در صورتی که هر چه قطبیت رقیق کننده افزایش پیدا می کند درصد استخراج افزایش می یابد. لذا با افزایش آمین نوع سوم قطبیت رقیق کننده را افزایش دادیم (جدول ۶). اما چون با افزایش درصد آمین سمیت در سطح مولکولی افزایش می یابد لذا با توجه به نتایج جدول (۷) حلال (V/V) ۱۵٪ تری اکتیل آمین + دکانول به علت غیر سمی بودن جزئی به میکروارگانیزم های تثبیت شده (۹) و به علت ضریب توزیع و درصد استخراج نسبتا بالا حلال مناسبی در تخمیر استخراجی تشخیص داده شد.

جدول ۶. اثر تغییر مقدار آمین بر روی ضریب توزیع و درصد استخراج

حلال ها	مقدار آمین	دما (°C)	مقدار اسید لاکتیک در فاز آبی mm ³	ضریب توزیع	درصد استخراج	آمین اسید
دکانول + تری اکتیل آمین	%۵ (v/v) mm ۱۱۲/۳۴۹	۳۷	۴۸۴	۰/۸۲۶	۴۶/۷۱	۰/۲۳
دکانول + تری اکتیل آمین	%۵ (v/v) mm ۳۳۴/۰۴۷	۳۷	۴۸۴	۳/۵۶	۷۸/۱	۰/۶۹
دکانول + تری اکتیل آمین	%۲۵ (v/v) mm ۵۵۶/۷۴۶	۳۷	۴۸۴	۸/۲۵	۸۹/۱۸	۱/۱۵
دکانول + تری اکتیل آمین	%۳۵ (v/v) mm ۷۹۹/۴۴۴	۳۷	۴۸۴	۱۰/۹۳۵	۹۱/۶۲	۱/۶۵
دکانول + تری اکتیل آمین	%۴۵ (v/v) mm ۱۰۰۲/۱۴۳	۳۷	۴۸۴	۱۳/۲۳	۹۲/۹۷	۲/۰۷
دکانول + تری اکتیل آمین	%۵۵ (v/v) mm ۱۲۲۴/۸۴	۳۷	۴۸۴	۱۳/۲۳	۹۲/۹۷	۲/۵۳
دکانول + تری اکتیل آمین	%۶۵ (v/v) mm ۱۴۴۷/۵۴	۳۷	۴۸۴	۱۳/۲۳	۹۲/۹۷	۲/۹۹

جدول ۲. اثر نوع رقیق‌کننده بر روی ضریب توزیع و درصد استخراج

آمین	درصد استخراج	ضریب توزیع	مقدار لاکتیک اسید در فاز آبی	دما (°C)	مقدار آمین	حلال
۰/۶۹	۷۸/۱	۳/۵۶	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	ددکانول + تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۸۲/۷۵	۴/۸	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	کلروفرم+تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۷۹/۵۷	۳/۸۹۷	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	استات اتیل+تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۶۸/۴۹	۲/۱۷۴	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	او ۲ - دی کلرواتان + تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۷۶/۷۴	۳/۳	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	اکتانول + تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۳۷/۳۷	۰/۶۰۶	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	روغن زیتون +تری اکتیل آمین
۰/۶۹	۱۳/۹	۰/۱۵۹	۴۸۴	۳۷	٪۱۵(V/V) ۳۳۴/۰۴۷mm	روغن پارافین + تری اکتیل آمین

جدول ۸. نتایج اندازه گیری با سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی

دانشیه سلولی اولیه (g L^{-1})	اندازه مهره	غلظت محیط	اسید لاکتیک کل (g L^{-1})	ضریب توزیع	اسید لاکتیک در حلال (g L^{-1})	محصول دهی ($\text{g L}^{-1}\text{y}$)	محصول دهی ویژه ($\text{g L}^{-1}\text{h}^{-1}$)
۱۲/۲۳۵	۳×۳×۱	$\frac{۱}{۵}$	۷۰	۱/۳	۳۵	۲/۹۱	۰/۲۳۸
۲۴/۴۷	۳×۳×۱	$\frac{۲}{۵}$	۸۰	۱/۳۲	۴۷/۵۱۷	۳/۳	۰/۱۳۶

جدول ۹. مقایسه محصول دهی در سه سیستم مختلف

	محصول دهی بعد از ۲۴ ساعت (g L^{-1})
سلولهای تثبیت نشده همراه با کربنات کلسیم	۳/۳۵
سلولهای تثبیت شده همراه با اضافه کردن سود ۲/۵ N	۳/۷۵
سلولهای تثبیت شده همراه با تخمیر استخراجی	۳/۳

جدول ۱۰. بازیافت لاکتیک اسید به وسیله اسید کلرید ریک

لاکتیک اسید حلال (g L^{-1})	اسید کلرید ریک: حلال	غلظت اولیه اسید کلرید ریک (g L^{-1})	لاکتیک اسید حاصل شده g L^{-1}	درصد بازیافت	اسید کلرید ریک (g L^{-1})
۵۱/۷	۱:۱	۲۵	۳۱/۰۲	۶۰	۳/۹۶

جدول ۱۱. بازیافت لاکتیک اسید به وسیله سود

مقدار سود باقیمانده (g L^{-1})	درصد بازیافت	غلظت سود اولیه (g L^{-1})	سود : حلال	لاکتیک اسید در حلال
۱۷/۲۰۶	۹۹/۲۸۶	۴۰	۱:۱	۵۱/۷

۲- کاهش pH به کمتر از ۴/۲ به علت باقی ماندن مقدار لاکتیک اسید زیاد در برآش می باشد. لازم به تذکر است که *L. delbrueckii* در pH کمتر از ۴/۲ مهار می شود. لذا پیشنهاد می شود که اثر مهار کنندگی موجود در سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی درجا را با استفاده از کنترل pH و با استفاده از سیستم تخمیر استخراجی خارجی برطرف کرده تا محصول دهی بالاتری حاصل شود.

بازیافت دوباره اسید لاکتیک

برای بازیافت دوباره لاکتیک اسید از حلال دو روش موجود است:

الف- با استفاده از محلول هیدروکسید سدیم یعنی بازیافت دوباره لاکتیک اسید به شکل لاکتات سدیم.

ب- با استفاده از اسید کلریدریک، یعنی اسید کلریدریک جانشین لاکتیک اسید در فاز آلی شده و لاکتیک اسید وارد فاز آبی می گردد.

همانطور که از جدول (۱۰، ۱۱) پیداست در روش اول با نسبت سود : حلال (۱:۱) و با غلظت اولیه سود 40 g L^{-1} تقریباً ۱۰۰٪ (۹۹/۲۸۶٪) لاکتیک اسید به شکل لاکتات سدیم بازیابی می شود اما در روش دوم با مقدار اسید کلریدریک اولیه g L^{-1}

سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی:

همانطور که از جدول (۸) پیداست در سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی نیز در دو حالت با اندازه مهره یکسان، در حالتی که جرم سلولی بیشتری بارگیری شود و بالاتری انتخاب شود محصول دهی بالاتری حاصل می گردد (g L^{-1} ۳/۳، در مقایسه با ۲/۹۱) اگر چه محصول دهی ویژه کاهشی را نشان می دهد.

کاهش محصول دهی ویژه بیانگر این مطلب است که افزایش مقدار اسید تولید شده به طور خطی با افزایش بارگیری جرم سلولی بالا نمی رود زیرا در انتقال اسید تولید شده از ماتریس به محیط محدودیت ایجاد می شود.

مقایسه محصول دهی در سه

سیستم مختلف:

همانطور که از جدول (۹) پیداست (محصول دهی) در سیستم تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی پایین تر از سیستم تثبیت سلولی همراه با اضافه کردن سود می باشد که احتمالاً:

۱- ناشی از سمیت تری آکتیل آمین در سطح مولکولی حتی در (۷/۷) ۱۵٪ تری آکتیل آمین + دکانول می باشد.

4. Bugugungur. H, Journal. Chemical Technology and Biotechnology, 53, 173 (1987).
5. Yabannavar. V.M. and wang. D, Biotechnology and Bioengineering, 73, 544 (1991).
6. Bar. R., Jahn L.Gainer, Biotechnology Progress, 3, 109 (1987).
8. Shen. X, Liming xia, world Journal of Microbiology and Biotechnology, 22, 11 (2006)
9. San. M - Marin, Carmen Pazos, Josecoca. Journal chemical technology Biotechnology 54-1 (1992).
10. Yabannavar. V.M., Wang, D, Biotechnology and Bioengineering., 37, 8, 716 (2004).
11. V.M.Yabannavar, D.I.C.Wang Biotechnology and Bioengineering 37,6,544 (2004).
12. Ataei. A., Vasheghani. E, Chemical Engineerin and Technology, 31, 18, 1484 (2008)
13. Hong y.k, Hong W.H Biotechnology Technigues, 13, (1999).
14. Elezi. O, Kourkoutas.Y, Journal Agricalcheral. Food Chemistry. 15,18, 5285 (2003)
15. Gank.P, Dragowirs.Y, World Journal of Microbiology and Biotechnology, 22, 4, 334 (2006)
16. Goksungur.Y, Uvenc.U, Journal of Chemical Technology and Biotechnology. 34, (1999).
17. Nurcan.T, Emine.B, Journal of Chemical Technology and Biotechnology 76, 7, 662, 764 (2001)

۲۵ و با HCl: حلال (۱:۱) تنها ۶۰٪ لاکتیک اسید بازاریابی می شود و مقدار ۳/۹۶ g/L اسید کلریدریک باقی می ماند.

بازیافت (احیاء) حلال بعد از استخراج

وقتی که لاکتیک اسید حلال با محلول هیدروکسید سدیم به شکل لاکتات سدیم بازیافت می شود لاکتات سدیم در فاز آبی وارد می شود و چون تقریباً به ۱۰۰٪ بازیافت محصول می رسیم حلال به صورت خالص احیا می شود اما وقتی که لاکتیک اسید حلال با استفاده از اسید کلریدریک بازاریابی می شود متأسفانه ۱۰۰٪ بازیافت حاصل نمی شود بلکه ۶۰٪ بازیافت حاصل می شود که ۴۰٪ لاکتیک اسید در فاز آلی (حلال) باقی می ماند و مقداری اسید کلریدریک نیز در حلال باقی می ماند اسید کلریدریک باقیمانده را از طریق تقطیر می توان خارج کرد، اما برای بدست آوردن حلال خالص بایستی عمل استخراج لاکتیک اسید باقیمانده را دوباره با محلول سود (هیدروکسید سدیم) انجام داد.

منابع

۱. قره خانی، فهیمه، تولید اسید لاکتیک به روش تثبیت سلولی و تخمیر استخراجی در جا، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۷۶.
2. Nurcan. T, Emine. B, Journal of chemical Technology and Biotechnology 76-7 -764 (2001)
3. Yabannavar. V. M, Wang. D. Biotechnology and Bioengineering, 37, 1095 (1991).